

POSTANOWIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce działając na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1659 ze zm.) oraz art. 17 pkt 1, art. 127 § 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), w składzie orzekającym:

Przewodniczący – Robert Zaorski (sprawozdawca)
Członkowie: - Łukasz Choromański
- Marcin Rusiłowicz
Protokolant - Łukasz Nadolny

po rozpatrzeniu, w dniu 2 czerwca 2017 r. sprawy wszczętej z zażalenia Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie na postanowienie wydane z upoważnienia Burmistrza Miasta Ostrow Mazowiecka przez Pierwszego Zastępcę Burmistrza z dnia 22 marca 2017 r., nr GKS 6140.6.2016 w przedmiocie odmowy wszczęcia na wniosek ww. Stowarzyszenia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt

postanawia

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 5 § 2 pkt 5, 31 § 1-3, art. 124 § 1, 126 i art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego

utrzymać zaskarżone postanowienie organu I instancji w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 marca 2017 r., organ I instancji odmówił wszczęcia, na wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrow Mazowiecka oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bąkówka w Ostrowi Mazowieckiej. Jak wskazano w uzasadnieniu, organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem wszczęcia postępowania, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Statut Stowarzyszenia wskazuje główne cele działalności, do których należą m.in. działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienia im opieki, kształtowanie wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt, działania w zakresie ekologii, ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego. Wskazane w statucie cele działalności w sposób jednoznaczny określają obszar działalności Stowarzyszenia Obrona Zwierząt. W związku z wystąpieniem Stowarzyszenia o cofnięcie udzielonego uprzednio Sławomirowi Suchcie zezwolenia, przeprowadzona została ocena wystąpienia przesłanki interesu społecznego w przedmiocie dopuszczenia Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu. Stowarzyszenie domaga się cofnięcia zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrow Mazowiecka oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, ze względu na obszar prowadzenia działalności. Zakres żądania objętego wnioskiem nie jest przedmiotem działalności Stowarzyszenia. Cele statutu nie obejmują zagadnień określonych we wniosku Stowarzyszenia. Toteż cele Stowarzyszenia nie uzasadniają jego udziału w postępowaniu dotyczącym o cofnięcia udzielonego Sławomirowi Suchcie zezwolenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie do tut. Kolegium, z zachowaniem ustawowego terminu do dokonania tej czynności, wniosło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie. W jego treści wskazuje, iż organ I instancji ponownie odmówił wszczęcia postępowania, i ponownie uchybił obowiązkowi podjęcia czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, wyczerpującego rozpoznania całego materiału dowodowego, a ostatecznie zajęcia stanowiska, które znalazłoby swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu prawnym i faktycznym rozstrzygnięcia. Organ lakonicznie wskazał na cele działalności skarżącego, pomijając najistotniejsze jego zapisy. Następnie stwierdza, że została przeprowadzona ocena wystąpienia przesłanki interesu społecznego, jednak nigdzie nie przedstawia przebiegu i wyników tej oceny. Ostatecznie konkluduje, że zakres żądania objętego wnioskiem nie jest przedmiotem działalności Stowarzyszenia. Takie działanie nie tylko narusza art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa, ale także nie pozwalają na poznanie motywów, którymi kierowano się przy załatwianiu sprawy i utrudniają odniesienie się do stanowiska organu administracyjnego, negatywnie wpływając na sytuację procesową i prawa skarżącego. Zdaniem skarżącego, po analizie podjętego rozstrzygnięcia, nie ma pewności co tak naprawdę było przedmiotem badania organu, gdyż uzasadnienie zdaje się nie mieć związku z jego sentencją. Natomiast przebieg postępowania wskazuje, na chroniczną niezdolność organu I instancji do załatwienia sprawy w zgodzie z przepisami prawa i w rozsądnym terminie. Stowarzyszenie bowiem swój wniosek złożyło 16.01.2016 r. i do dnia dzisiejszego nie uzyskało nie tylko merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, ale nawet nie została przesadzona kwestia formalna, tj. wszczęcia postępowania. Tymczasem stopień zawilości sprawy jest znikomy. W ocenie skarżącego charakterystyczny sposób działania Burmistrza w sprawie służy wyłącznie ochronie interesów przedsiębiorcy naruszającego warunki zezwolenia.

Przesyłając zażalenie strony organ I instancji przytoczył przebieg dotychczasowego postępowania wskazując, iż po uchyleniu uprzednio wydanego postanowienia ponownie przeprowadził analizę zgromadzonego materiału dowodowego. Organ uznał, że cele Stowarzyszenia nie obejmują zagadnień określonych we wniosku Stowarzyszenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce ustaliło, co następuje:

Rozpatrując niniejszą sprawę Kolegium pragnie zauważyć, iż była już ona przedmiotem procedowania zarówno przed organ I, jak i II instancji. Decyzją z dnia 31 marca 2016 r., Nr 1/2016, znak: GKS.6140.6.2016 Burmistrz Miasta Ostrow Mazowiecka, po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, odmówił cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrow Mazowiecka oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bąkówka w Ostrowi Mazowieckiej. W konsekwencji wniesionego środka zaskarżenia została ona jednak uchylona w całości, sprawa zaś przekazana do jej ponownego rozpoznania przez organ I instancji (dec. SKO w Ostrołęce z dnia 13 czerwca 2016 r., nr SKO.OZ/4000/594/2016). Kolegium wskazywało wówczas na szereg uchybień, jakich dopuścił się organ I instancji – wadliwe oznaczenie stron, brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, wadliwe uzasadnienie prawne i faktyczne decyzji. Jednak zasadniczą przesłanką, która legła u podstaw decyzji kasatoryjnej było zdaniem Kolegium to, iż organ I instancji rozstrzygał sprawę co do jej istoty bez analizy formalnej dopuszczalności wniesionego przez Stowarzyszenie żądania i bez uprzedniego wszczęcia postępowania w przewidzianej do tego prawem formie. Kolejnym rozstrzygnięciem - postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 r., organ I instancji odmówił wszczęcia, na wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r.. Również i ono zostało uchylone w całości i przekazane do ponownego rozpoznania z przyczyn wyartykułowanych w postanowieniu tut. Kolegium z dnia 4 listopada 2016 r., nr SKO.OZ/4000/1042/2016. Obecnie podjęte przez Burmistrza Miasta Ostrow Mazowiecka postanowienie ponownie odmawia wszczęcia na wniosek ww. Stowarzyszenia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony

przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Zasadnie twierdzi strona skarżąca, iż jego lakoniczna treść nie spełnia w pełni wymogu prawidłowego uzasadnienia faktycznego, jakie stawiają art. 124 § 2 w związku z art. 107 § 3 i 126 Kpa rozstrzygnięcia (brak wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej). Niepełne uzasadnienie postanowienia organu I instancji nie stanowi jednakże samodzielnej podstawy do uchylecia postanowienia jako wadliwego, gdyż uchybienie powyższe może być konwalidowane przez organ II instancji. Kolegium pragnie wyjaśnić, iż istota postępowania odwoławczego/zażaleniewego polega na ponownym rozstrzygnięciu sprawy administracyjnej, która była przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Oznacza to, że organ odwoławczy rozpatruje sprawę ponownie merytorycznie w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do kontroli postanowienia organu I instancji, czy też do rozpatrzenia zarzutów czynionych pod jego adresem przez stronę.

Rozpoznając przedmiotową sprawę wskazać należy, stosownie do zapisów art. 31 § 1-3 Kodeksu postępowania administracyjnego, iż organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem wszczęcia postępowania bądź dopuszczenia do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Organ administracji publicznej zaś, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. W takim przypadku organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony. Przy czym zwrócić uwagę należy, iż w przypadku regulacji zawartych w Kpa mowa jest o „organizacjach społecznych” rozumianych jako organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje społeczne (art. 5 § 2 pkt 5).

W przedmiotowej sprawie Stowarzyszenie Obrona Zwierząt wnioskując o wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrów Mazowiecka oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bąkówka w Ostrowi Mazowieckiej, swoje żądanie opierało właśnie o treść art. 31 § 1 Kpa.

Kolegium pragnie podkreślić, co wynika z powyżej przytoczonych regulacji prawnych, iż uznanie żądania za uzasadnione wymaga łącznego wystąpienia dwóch przesłanek inicjatywy procesowej organizacji społecznej: żądanie jest uzasadnione celami statutowymi tej organizacji; przemawia za tym interes społeczny.

W ramach oceny, czy żądanie organizacji społecznej jest uzasadnione organ musi rozważyć, czy pomiędzy celami statutowymi organizacji, a przedmiotem sprawy administracyjnej zachodzi bezpośredni związek w rozumieniu art. 31 § 1 Kpa. Między celami statutowymi organizacji społecznej, a materialnoprawnym przedmiotem sprawy musi zachodzić prawny związek w tym znaczeniu, że cele statutowe tej organizacji mogą mieć wpływ na sposób załatwienia sprawy, w szczególności na treść rozstrzygnięcia sprawy. Jak podkreślano w orzecznictwie sądowo-administracyjnym treść konkretnych postanowień zawartych w statucie nie może być interpretowana w sposób rozszerzający, skoro udział organizacji społecznej w postępowaniu na prawach strony stanowi wyjątek od zasady, że mogą w nim uczestniczyć wyłącznie podmioty mające w tym interes prawny, a przyznanie uprawnień strony dodatkowemu podmiotowi ma istotny wpływ na zakres praw i obowiązków faktycznych stron postępowania, zmieniając w sposób istotny układ ich praw procesowych. Statutowa działalność, na którą powołuje się organizacja społeczna dla uzasadnienia żądania dopuszczenia do udziału w postępowaniu w sprawie dotyczącej innej osoby, powinna dotyczyć zasadniczych kierunków działalności tej organizacji. Zakres tej działalności winien być odpowiednio skonkretyzowany, aby możliwe było uchwycenie rzeczywistego i bezpośredniego związku pomiędzy tak pojmowanymi celami statutowymi organizacji, a postępowaniem, dopuszczenia do udziału w którym/wszczęcia którego organizacja oczekuje. Statutowa działalność, na którą powołuje się organizacja społeczna dla uzasadnienia żądania dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu dotyczącym innej osoby, powinna dotyczyć zasadniczych kierunków działalności tej organizacji (por. wyrok

NSA z dnia 02.12.2014 r., sygn.. akt II OSK 2614/13, postanowienie WSA z dnia IV SA/Po 211/15, wyrok WSA z dnia 14.10.2016 r., sygn.. akt II SA/Kr 773/16).

Ze znajdującego się w aktach sprawy Statutu Stowarzyszenia Obrona Zwierząt wynika, iż jest ono dobrowolnym, samorządnym i trwałym zrzeszeniem osób fizycznych. Celami stowarzyszenia są:

- 1) działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienie im opieki,
- 2) kształtowanie wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt,
- 3) działania w zakresie ekologii, ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego (§ 1 statutu).

Stowarzyszenie nieodpłatnie realizuje swoje cele poprzez m.in:

- zwalczanie przejawów znęcania się nad zwierzętami, działanie w ich obronie i niesienie im pomocy,
- współdziałanie z właściwymi instytucjami państwowymi i samorządowymi w ujawnianiu oraz ściganiu przestępstw i wykroczeń dotyczących praw zwierząt,
- sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska, w tym współdziałanie z władzami państwowymi i organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zwierząt,
- tworzenie schronisk dla zwierząt i prowadzenie ich we własnym zakresie w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego oraz działanie na rzecz tworzenia schronisk dla zwierząt i prowadzenia ich w formie zleconej,
- występowanie z inicjatywą w sprawie wydawania przepisów dotyczących praw zwierząt oraz współuczestniczenie w tworzeniu aktów prawnych z tym związanych ich opiniowanie (§ 2 odpowiednio pkt 1, 2, 3, 4, 7 statutu).

Przy czym składając wniosek o wszczęcie postępowania i wydanie w oparciu o treść art. 9 ust. 2¹ ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach decyzji o cofnięciu zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrów Mazowiecka oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bąkówka w Ostrowi Mazowieckiej, Stowarzyszenie powoływało się na swoje cele statutowe wynikające z § 2 pkt 1 i 3 statutu wskazując, iż rzeczony przedsiębiorca prowadzi działalność poza obszarem wynikającym z zezwolenia - do schroniska przyjmowane są zwierzęta spoza miasta Ostrów Mazowiecka.

W ocenie Kolegium, tak szeroko i ogólnikowo sformułowany w Statucie przedmiot działalności i cele Stowarzyszenia, nie dają dostatecznych podstaw do uznania, że spełniony został wymóg zgodności żądania wszczęcia postępowania w sprawie dotyczącej innej osoby z celami statutowymi tej organizacji.

Stowarzyszenie powołuje się na swoje cele statutowe realizowane poprzez współdziałanie z organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zwierząt oraz sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt. Stowarzyszenie nie wskazało jednak podstawy prawnej do sprawowania funkcji nadzoru i kontroli nad organem samorządu terytorialnego (to stowarzyszenia podlegają nadzorowi tzw. zwierzchniemu organów administracji publicznej) w zakresie przestrzegania przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska. Nie sposób natomiast uznać, iż same cele statutowe sformułowane przez Stowarzyszenie, dawałyby mu kompetencje kontrolne leżące w gestii innego organu administracji, w konsekwencji obliżowały do wszczynania postępowań w tym zakresie. Trudno też uznać, że żądanie wszczęcia postępowania sformułowane w ocenianym wniosku jest formą współdziałania Stowarzyszenia z organem samorządu terytorialnego, którego skutkiem ma być cofnięcie zezwolenia. Nadto, Stowarzyszenie powołuje się na statutowy cel tj. działania w zakresie ochrony zwierząt realizowany poprzez zwalczanie przejawów znęcania się nad zwierzętami, działanie w ich obronie i niesienie im pomocy.

¹ Zgodnie z treścią tego przepisu, jeżeli przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, nie wypełnia określonych w nim warunków, organ, który wydał zezwolenie, wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszania tych warunków. Jeżeli przedsiębiorca mimo wezwania nadal narusza te warunki, organ cofa, w drodze decyzji, zezwolenie bez odszkodowania.

Jednakże w żadnym fragmencie swojego wniosku nie wskazuje na wystąpienie takich okoliczności w przypadku działalności prowadzonej przez Sławomira Suchtę. Kolegium także nie posiada informacji, aby zaistniały jakiegokolwiek nieprawidłowości przy prowadzeniu schroniska, które godziłyby w dobro zwierząt. Za takie z kolei nie można uznać sygnalizowaną we wniosku, jako podstawę wszczęcia postępowania, okoliczność przyjmowania zwierząt z poza obszaru działalności schroniska. Z kolei, jak wskazywał WSA w Białymstoku w wyroku z dnia 27.10.2016 r. (sygn.. akt II SA/Bk 607/16), którego stanowisko podziela skład orzekający tut. Kolegium, jeżeli między celami statutowymi organizacji społecznej, a materialnoprawnym przedmiotem sprawy administracyjnej nie zachodzi merytoryczny i prawny związek w tym znaczeniu, że cele statutowe organizacji mogą mieć wpływ na sposób załatwienia sprawy, nie występuje tym samym legitymacja do żądania wszczęcia postępowania z przesłanek art. 31 § 1 Kpa przez Stowarzyszenie. Taka właśnie sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

Jak wskazano powyżej, uczestnictwo organizacji społecznej w postępowaniu administracyjnym na prawach strony musi być także uzasadnione interesem społecznym. Ocena zasadności żądania organizacji społecznej pod tym kątem należy do uznania organu administracji publicznej prowadzącego postępowanie, które nie jest równoznaczne z dowolnością. Pojęcie interesu społecznego wymaga indywidualnej oceny w każdej sprawie. Jak podkreślano w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, samo odwoływanie się do celów statutowych organizacji, nie jest wystarczające do przyjęcia, że interes społeczny w danej sprawie przemawia za podjęciem przez organ działań żądanych przez tę organizację. Przy ustaleniu spełnienia przesłanek warunkujących wszczęcie postępowania administracyjnego dotyczącego praw lub obowiązków osób trzecich nie jest dopuszczalna wykładnia rozszerzająca, albowiem dopuszczenie innego podmiotu, który nie broni własnego interesu prawnego, zmienia układ praw procesowych strony, przyznając te prawa także innemu podmiotowi (por. wyroki NSA z dnia 5 października 2011 r., sygn.. akt II OSK 1397/10, z dnia 11 kwietnia 2011 r., sygn.. akt II OSK 122/11, z dnia 20 marca 2008 r., sygn.. akt II OSK 264/07). Podkreślenia wymaga, iż udział organizacji społecznej jako podmiotu na prawach strony w postępowaniu administracyjnym nie może służyć partykularnym interesom samej organizacji społecznej, lecz musi odpowiadać wymaganiom racjonalnie pojmowanej kontroli społecznej nad postępowaniem administracyjnym w sprawach indywidualnych i działaniem w nim organów administracyjnych. Obowiązkiem organu administracji publicznej jest wyważenie w konkretnym wypadku wymagań interesu społecznego i wymagań realizacji konkretnych celów statutowych organizacji społecznej. Powyższe nie zwalnia jednak organizacji społecznej domagającej się dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu lub żądającej wszczęcia postępowania ze względu na interes społeczny od obowiązku szczególnie starannego wykazania istnienia takiego interesu społecznego w danym postępowaniu.

Skarżące Stowarzyszenie, odnosząc się do występującego jego zdaniem w sprawie interesu społecznego, powoływało się na zapisy tak ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jak i ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach sugerując, iż wydane w sprawie zezwolenie nie uprawnia do wykonywania działalności na terenie całego kraju, a użyte przez ustawodawcę określenie „obszar działalności objętej zezwoleniem” (vide: art. 9 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g.) to obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane. Tymczasem przedsiębiorca, od momentu uzyskania zezwolenia prowadzi działalność poza obszarem wynikającym z zezwolenia, współpracując z kilkoma innymi gminami w zakresie m.in. odławiania i przyjmowania do schroniska bezdomnych zwierząt. Naruszenie przez przedsiębiorcę zezwolenia, skutkuje omijaniem celu, w jakim działalność ta w ogóle została poddana takim regulacjom. Stąd też odwołuje się do definicji nadrzędnego interesu publicznego z ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej upatrując go m.in. w uczciwości w transakcjach handlowych, zwalczaniu nadużyć i zdrowiu zwierząt.

Kolegium pragnie jednak zauważyć, iż pojęcie "obszaru działalności", którym posługuje się ustawodawca w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zostało w tej ustawie zdefiniowane, przez co rodzi problemy interpretacyjne. Wbrew twierdzeniu Stowarzyszenia, w orzecznictwie sądów administracyjnych brak jest jednolitości co do

tego, że obszar ten to obszar danej gminy. Prezentowane jest bowiem również stanowisko, zgodnie z którym "obszar działalności objętej zezwoleniem" utożsamia się z miejscem prowadzenia działalności tj. z konkretną nieruchomością, na której będzie prowadzona działalność gospodarcza w postaci schroniska dla zwierząt (por. wyrok NSA z dnia 23 października 2015 r. sygn. akt II OSK 390/14, wyrok WSA z dnia 1 września 2016 r., sygn. akt II SA/Ke 417/16). W ocenie Kolegium w przedmiotowej sprawie interesu społecznego należy upatrywać raczej w realizacji zadania polegającego na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt, co do którego brak jest sygnałów o niehumanitarnym traktowaniu zwierząt, niż cofanie przedsiębiorcy zezwolenia na prowadzenie takiej działalności w oparciu o przepis, który rodzi wątpliwości interpretacyjne. Zdaniem Kolegium, po stronie Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, brak jest także interesu społecznego, którego równoczesne spełnienie jest konieczne do skuteczności żądania wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrów Mazowiecka oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bąkówka w Ostrowi Mazowieckiej.

Toteż, mając na względzie przytoczone powyżej okoliczności faktyczne i prawne Kolegium uznało, iż kwestionowane postanowienie Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka, mimo wad w jego uzasadnieniu, odpowiada prawu.

Co się zaś tyczy podnoszonej przez Stowarzyszenie kwestii długiego, nieefektywnego procedowania w sprawie przez organ I instancji to wskazać należy, iż okoliczność powyższa nie ma wpływu na merytoryczną treść rozstrzygnięcia w sprawie. Podnoszone w tym zakresie zarzuty mogły ewentualnie stanowić podstawę do wystąpienia z odrębnym środkiem prawnym, przewidzianym w art. 37 Kpa tj. zażaleniem na przewlekłe prowadzenie postępowania (od 01.06.2017 r. środek prawny zastąpiony „ponagleniem”).

Dlatego też orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w administracyjnym toku instancji.

W przypadku zakwestionowania jego zgoaności z prawem może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa. Skargę składa się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce, którą wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszego orzeczenia.

Przewodniczący
Składu Orzekającego: Robert Zaorski

Członkowie: Marcin Ruśłowicz

Łukasz Choromański

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
2. Sławomir Suchta, ul. Szkolna 20 Ugniewo, 07-300 Ostrów Mazowiecka
3. Burmistrz Miasta Ostrów Mazowiecka, ul. 3 Maja 66, 07-300 Ostrów Mazowiecka
4. a/a.